

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm|| Maii Et Ivnii

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10258 - 10263

De S. Parisio Bononiensi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77393)

VITA B. PARISHI BONONIENSIS, EX LIBRIS
IACOBI DE VORAGINE SYMMATIM EXCERPTA A
*doctiss. viro Carolo Sigonio, iussu amplissimi Cardinalis Gabrielis Paleoti,
Episcopi Bononiensis, qui eam misit ad me.*

BEATVS Parisius Bononiæ in Italia natus est circa annum salutis millesimum ceteresimum quinquagesimum. Is cum iam inde à primis annis magna singularis & insolita cuiusdam in illa ætate probitatis ac sanctitatis argumenta dedisset, postquam sese corroborauit, eodē illo religionis studio sic exarsit, vt seculo relicto, Camaldulensibus ascribi se cœnobitis voluerit. Ibi verò cum per annos aliquot ita vixisset, vt nō dubiā omnibus summæ temperantiæ, eximiæ castitatis, omnisq; demum monasticæ moderationis opinione artulisset, visus est cœnobij præfectis idoneus, qui sacerdotis officio, quem Capellanum appellant, monachas S. Christina Taruisij gubernaret. Quam curam libenter ille obedientiæ Christianæ causa suscepit, ac munus illud plurimos annos maxima cum sui laude administravit, vita assidue in ieiunijs, vigilijs, diuini precationibus, corporis afflictionibus, & manuum operibus sine vlla omninò hominum obtreccatione, aut virginum ipsarū querela tractata.

Junij 11.
Parisijs patria.

Fit monachus Camaldulen.

Præficitur monachus.

Quin etiam in eo officio iam effectis corporis viribus, vt qui annos circiter centum sexdecim ageret, expirauit, cum annus salutis ageretur millesimus duceteresimus sexagesimus septimus, tertio Idus Iunias. Caterum cum & viuens & mortuus, aliquot miraculis editis, hominum in se oculos conuertisset, Albertus Episcopus Taruisinus, homo grauissimus, faciendum sibi esse putauit, vt vitam eius, certis adhibitis de more Ecclesiæ testibus, exploraret: atque constanti eorum testimonio cognitum est, superiorem omnem longissimæ illius vitæ consuetudinem morti sanctissimè obitæ, & multis signis illustratæ, faciliè respondisse.

Valdè grandæus dedit.

VITA SANCTI HONORII EREMITÆ ET
ALIORVM PATRVM, QVOS EGO PAPHNVTIVS ANA-

*choreta, Dei prouidentia, vt cognoscerem, dignus fui habitus, & quorum
audeo pjs ac religiosjs fratribus narrare historiam. Habetur in Simeone Metaphraste.*

QVODAM die studium adhibui, vt in interiorem venire solitudinem, & viderem an esset vllus alius frater monachus, qui interius meo seruiret Domino. Cumq; surrexisset, profectus sum iter quatuor dierum in interiorem solitudinem, licet nec panem interim comedissem, neq; vinum aut aquam bibissem. Quarto autem die, cum peruenissem ad antrum venerabile, mansi hora vna pulsans ostium, sperans fore, vt pro more egrederetur aliquis ex fratribus, & me ipse salutaret. Cum verò pulsassem, & nemo respondisset, aperui ostium, & ingressus sum clamans, Benedic. Cumq; vidissem quendam sedentem, tetigi eius humerum: fuitque tanquam lanugo. Cumque reliquum corporis contrectassem, inueni eum iam longo tempore mortuum. Vidi verò pendens quoque colobium. Cumq; ego id tetigissem, euadit non secus ac puluis in manu mea, adeo vt ego statim veste propria exuerim, & mortui corpus contexerim, promptoque & alacri animo proprijs manibus effossa terra arenosa, eius deposuerim reliquias cum precibus & multis lachrymis.

ut Junij.
Cap. 1.

Res admiratione digna in extincto corpore.

Illinc autem egressus, profectus sum ad interiores partes solitudinis. Inuenio autem in altera spelunca veluti vestigia hominis. Cumque cognouissem aliquem in ea habitare, fui parum animo commotus. Cum autem pulsassem, & nullam vocem audissem, ingressus sum in eandem speluncā. Cumq; nullum inuenissem, sum egressus, Nunc 3 reputans

Cap. 2.